

[Brorsen.]

lister og Redaktører, som staar det ærede Medlem meget nær, som er hans politiske Frønder, Redaktør Jordan m. fl., som fik en meget opsigtsvækkende Dom for nogen Tid siden med Bøder paa flere Tusinde Kroner, og en af dem fik oven i Købet Hæfte, paa Grund af Skriverier i de Blade, de redigerer? Det forekommer mig, at naar det er Tilfældet, skulde det ærede Medlem være lidt varsom i sin Omtale af Venstres Journalister og Redaktører.

Christmas Møller: Der vil jo ikke være megen Grund for andre Medlemmer af Tinget til at fremsætte Bemærkninger til de Betragtninger, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Jens Møller, efter at de er blevet besvaret af sønderjyske Kolleger. Men Grund synes jeg dog der er til at gøre et Par enkelte Bemærkninger for mit Vedkommende i Tilslutning til den fortrinlige Tale, det ærede Medlem Hr. A. Svensson holdt. Jeg synes, man har Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Jens Møller, at hvis man vil drage en Sammenligning mellem Tilstanden nu i Dag i de sønderjyske Landsdele, og den Tilstand, der herskede der, ikke i 1919—20 naturligvis, da Krig og onde Tider havde hærget dem, men i 1914, saa kan det ærede Medlem ikke, og saa kan ingen overhovedet være i Tvivl om, at Tilstanden i de sønderjyske Landsdele med Hensyn til Jordens Bonitet, med Hensyn til Bedrifternes Intensitet, med Hensyn til mangfoldige andre Forhold, er meget, meget bedre, end den var i 1914. At det mægtige Kapitalforbrug, der har været siden 1920, naturligvis har bevirket betydelige Vanskeligheder, det er noget, vi ikke lægger Skjul paa.

Jeg har jo ogsaa Lov til at henvise til, hvorledes det ærede Medlem Hr. A. Svensson ogsaa med min og mit Partis Tilslutning har givet Udtryk for, at de Fejl, som efter vor Opfattelse er begaaet i den sønderjyske økonomiske Politik siden 1920, burde man i Tide have søgt at rette. Men naar dette er sagt, saa synes man ogsaa, man videre har Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Jens Møller, at det nytter jo lidet, at det ærede Medlem blot er Medlem her af Tinget for at rette Kritik over, hvad der er sket, og hvad der er forsømt. Det ærede Medlem maa nu med det Ansvar, han har, og i den Stilling, han er, over for Rigsdagen og dermed over for dansk Offentlighed give Udtryk for, hvilke Foranstaltninger af positiv Karakter han kan tænke sig, og der kan der jo slet ikke være

nogen Tvivl om, saaledes som der aldrig har været nogen Tvivl om det i den danske Rigsdag, at man vil være villig til paa velvilligste Maade at drøfte Hjælpeforanstaltninger.

Jeg vil dernæst videre gerne have Lov til at understrege, at jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Jens Møller ikke vil tjene noget forstandigt Formaal, hvis det ærede Medlem vil søge at slaa til Lyd for en Politik, som gaar ud paa, at der skal være særlige Aftaler af økonomisk Karakter, Toldforanstaltninger el. lign., som skal betyde en Særstilling for Nordlesvig. Til noget saadant vil man aldrig, tror jeg, kunne faa Medvirken fra dansk Side, hvilket Parti og hvilken Regering det end drejer sig om.

Det er ogsaa berettiget at sige til det ærede Medlem Hr. Jens Møller, at naar man tænker paa det Synspunkt, han har med Hensyn til det Folk, som han kalder sit, og de Standpunkter, han har der, saa er det ganske overordentlig ejendommeligt og i Virkeligheden helt uforklarligt, at det ærede Medlem ikke kan forstaa, at naturligvis har det danske Folk den samme Følelse for at ville have det militære Beredskab, som vi mener er nødvendigt for at forsvare dette Lands Neutralitet og Uafhængighed. Jeg synes, det er berettiget over for det ærede Medlem at paatale, at han vilde give vort Land een Stilling, hvor han jo ønsker en ganske anden for det Land, som han føler sig særlig knyttet til.

Jeg har dernæst kun to Bemærkninger at gøre ud over en Bemærkning om Grundlovsspørgsmaalet.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hartel, at jeg synes, det var næsten mere end smaaligt, naar det ærede Medlem vilde føre frem to bestemte Bankdirektører og begynde at tale om deres egentlig personlige Forhold. Den Bestemmelse i Bankloven, som den højtærede Handelsminister hentydede til, refererer sig, kan man vel sige, til en Periode i dansk økonomisk Politik, hvor det var særdeles almindeligt, at Bankdirektører samlede sammen paa Bestyrelsespladser i et Omfang, som enhver maa erkende var helt urimeligt. Men derfra at gaa over til at angribe, saaledes som det ærede Medlem gjorde det, enkeltstaaende Tilfælde, som der her er Tale om, synes jeg er lige saa lidt rimeligt, og jeg vil gerne tilbagevise dette.

Ved Siden af de Bemærkninger, der allerede er faldet, vil jeg gerne have Lov til at understrege en af de første Bemærkninger, Ordføreren for Danmarks nationalsocialistiske Parti har gjort her i den danske Rigsdag, en Bemærkning, der gik ud paa at